

Sección de Literatura

Tengo el honor de devolver a V. S. las composiciones, que se sirvió decir al Sr. Presidente de la Sección de Literatura y de darle cuenta del fallo del Tribunal encargado de su revisión, que con sujeción al orden del Programa de premios es el siguiente:

Ninguna de las composiciones, relativas al primero, segundo y cuarto tema se ha considerado digna de la adjudicación de sus respectivos premios; si bien de la que con opción al nombre de violetas de plata y que lleva por tema "Fill, dip lo

rey, non digats aço; mas
que es dels maltrats sar-
ralins" mereu hacone
mencion por algunas con-
dicioncs que la distinguen.

La flor de arahan
de patata adjudicase a
la poesia que con el
titulo de "Alararch"
"Glohat na Deu" por
lema, venne, en concepto
del Jurado todas las
apetecibles para Consi-
derarla digna de tan
luta recompensa.

Ordenado y come-
tido al Tribunal, a
cuyo acuerdo confirió
la Seccion jura eje-
cutiva, lo pongo
en conocimiento de
V.S. para los efectos

congruentes.

Dios guarde a
V.S. muy
Atencia 25 Nov. 1869.
El Sr. de la Seccion
Miguel Gaysar

El Sr. Sr. de la Seccion Economica
de Amigos del Pais de Valencia

rey, non digats aço; mas
que es dels maltrats sar-
raquins" merceu hacone
mencion por algunas con-
dicioncs que la distinguen.

La flor de arakan
de patata adjudicase a
la poesia que con el
titulo se "Alararch" y
"Glohat sia Deu" por
lema, viene, en concepto
del Jurado todas las
apetecibles para consi-
derarla digna de tan
justa recompensa.

Denado el come-
tido del tribunas, a
cuyo acuerdo confirió
la Seccion jurra eje-
cutiva, lo porgo
su conocimiento de
S. para los efectos

Alararch

Firmit a la joya un brot de tanger de plata.

Glohat sia Deu!

Si es bonich castell - be prou que ho sab l'aigua
del Bernissa fresch - que li murs l'hi enmiralla,
Castell de Brugat, - que li tingues posada!
Si ha guanyat lo rey - en llegal batalla,
contre ls mandroners - del moro que li mana.
Se va dir un cop - qu' un alarb hi estava
que l' pati empedrat - tenia de plata.
Lu l'anne qu' ho sap - ja li va al sar maynada.
Si l' mati l' ha vist - ja la nit li passa.
Lo rey moro te - tancat al estable
tot engrillonat - de punys y de canyas.
Lo rey l'anne viu - a dalt de las cambras:
lo moro qu' ho sent - se n' ompla de rabia.
- "H arribava l' jorn - y t' seran tanadas
las penas que m' das - llágrima per llágrima."
Si es bonich castell - be prou que ho sab l'aigua
del Bernissa fresch - que li murs li enmiralla.

11

A la cort del rey - un moro li campeja,
que te l' cor robat - a galan donzella;
n' es filla d' un gran - que m' te mltas terras,
son front, blanch com neu! - son ulls, dos estrellas!

El moro te pit - y la dextra ferma;
lo rey jume ho sab - però llivre 'l deixa,
perso 'q fa servir - per guardar sas terras.
Si molts combats fa - molts llovers aplega;
Cada cop que surt i - lluchos recorts ne deixa;
cada cop que n ve - grans mercès l atengen.
Si un dia guaranyant - mes de quatre termes,
lo rey li ha donat - de llugat las terras,
ava qu' ha ~~donat~~^{regnat} - tres castells d'empresa
i quina pris haurà - que sia completa?

Lo rey ha sabut - que Alararch festeja
ab una gentil - hermosa donzella.
Mentre 'l moro ve - lo rey parla ab ella
- Digamho, si 't plau, - si 'l soldrias pendre? -
- Si m' ho mana 'l rey, - be tindré de ferho. -
- En casos d' amor - lo rey aconsella.
Si de grat te ve, - has miller seua;
Si no 't ve de grat - faràs lo que 't sembla. -
De grat li ha vingut - lo rey se n alegra. -
Deseguit ho diu - a ne 'l pare d' ella.
Si pregunta 'l rey - si d' ell t' cap queixa.
Lo vell li respon, - que ve no li sembla
que moro sent ell - ~~ella~~ si marid' ella.
Lo rey a n' oixa - li 'n promet esmena;
diu que del seu - seguirà 'ls precptes,
que hi haurà bateig - ans de que's nullorin.
Lo pare content, - ella mes contenta.
Quan lo moro ho sab - las mans del rey besa.
- Aquest guarardo' - n' es la millor prenda
que 'n podria dar - votra ma despres. -

111

Ja l' han batejat - ab gran cerimonia;
á dins de la seu - l' organer ne sona;
dalt del campanar - las campanas tocan.
La llei falsa deix, - ha pres la llei bona:
cristià ne surt, - si s' hi ficat moro.
Al palau del rey - hi passen las horas,
los joves ballant - mormolant los prohoms.
no 's agrada gens - d' amor tanta prova,

Gohat

no deu

zeloso estan - d'ell y de la jova
N' Aldeta gentil - que tot ho enamora.
Ara s' casaràn - si 'l rey no s' hi esposa.
Com s' hi esposara - si ell ha fet la boda?
Per casarse iràn - cap dalt de la cota,
à dintre 'l castell - del singlè a la vora,
Castell de Rugat - ne tindràs bons hostes,
dos carats novells - de ben pocas horas.
Per casarse iràn - cap dalt de la cota
companyats del rey - y la seua esposa
y dels convidats - à la cerimonia.
Si lo rey hi va - que li estima prova.
Hi mirà de pau - sens elm y sens cota,
ab un blanc mantell - y una gorra ab plana.
L' haca que durà - n' es dapada roja,
ab bridons morats - y la sella nova.
Castell de Rugat - ne tindràs bons hostes!

IV

La plana han deixat, - lo Bernissa passen
per un pont tot nou - fet de terra y branques.
Lo castell se véu - dalt de la montanya
de marlets quarant - voltat d' un forç anyle;
son peris, qu' es roig, - du una creu de plata,
dels soldats que hi son, - llampegan las llansas;
lo sol es ponent, - gens de fresca pasta;
lo jorn es d' estiu; la montanya es aspra.

Bora d' un anyar - se detura en Jaume,
al darrera seu - tota la companya,
la muller del rey, - la cambreera n' Alda,
lo novell cristià - ab cota mallada,
trenta cavallers - mes de dotze damas
y un pagès del plà - guia de montanya.
Una font s' hi sent - vora d' alli raja
la set que 'l rey té - pot l' aiga apagar-la,
perque bega 'l rey - s' omplirà la tasta.

Qui t'amirà a omplir? - Alararch ja parla.
- De l'amplevari, - la font es de casa:
l'hoie festejat - deu serho pel amo.
La tasta ja pren - a terra ja salta,
davalla l'al torrent - derrera unas canyas.
Mentre espera l' rey - ab n' Aldeta parla.
En es lo que li diu - qu' ella los ulls baixa?
Li'n parla d'amors - ab nutesas paraulas;
parla d'Alararch; - de las bodas tracta.

Se sent un gran crit - sa Teresa l'hausa:
ab lo crit aquell - s'esbalota l'hausa.

- Qu' us passa? li diu - tot sorpres en l'auine.

- Ni may que vingué - fessiu a montanya.

Cavallers, per deu, - de perill salvantu.

- Dreu que'm salvarà - ma feixuga espasa.

Per montanya avall - la moresma baixa;

pel torrent amunt - puja la moresma.

Se fressa se'n sent - per las quatre bandas,

retrunyen los corns, - repican las caixas

y no para gens - faretta vidaria.

Alli hont es lo riu - tots los ardis s'hi encaran.

Mandrouers hi son - ab foras de canem.

Xiulan los plomalls - dels quadrells que passen;

botan per la pòl - pedras de molts caires.

Alararch que hi es - du a la mà la tasta.

- Hi beuè despres - quan serèu ardaure,

plena de la ranch - que del cor vos raji

Pobre'm vareu fer - ja no'm dol ni'm raca:

ara'm puch vejar, - sabré aprofitarmen.

Si'l rey no respon - es qu'atja l'hausa.

Son fessuch cobrell - con un vim entayra,

al encatre li va - per margals y rallas

requit de los fets - tots richs de coratge.

Pobre del que cau - a ton de sa espasa!

¡Mes pobre qui reb - que ja no s'hi alsa!

- s'hi dirà pas may - qu'han fet pió a n' l'auine

quatre rençats - que s'han fet a casa.

La moresma ven - que la tort li manca;

la pòr que te l' un - s'encomania al altre;

Jugen costa avall - ab aquell que li manca,

moro de bon vis - si be de mal' ànima.

A Alararch fugint - li ha caigut la tasta.

Conquistes.

Dios guarde a
H. M. M. M.
M. M. M. M. 1869.
El Sr. de la Sección
Miguel Goyas

El Sr. Sr. M. de la Sección Económica
de Amigos del País de Valencia

La diran al rey - plena d'aiga clara.
- Tu, plena de tunch, - volias beuararli,
jo que iò cristia - no li beurè mes qu'aiga -
Tot dient això - se l'acota als llavis.
Despres qu'ha begut - aixis mateix parla:
- Llochats sia deu - que d'aquesta us salva!
Tornem costa avall - ja la lluna es alta:
tornem costa avall - que la int es clara.
Cavallers, teniu - ventume la espasa.
Ara que no hi son - torneu a la vinya,
trageu-me la tunch - que encara hi regala,
no vull sobre meu - factor de diable.
Se gira en rodò - veu plorar a l'Alda.
- No sospiris pas, - Alda no t'espantis,
que t'unch de casar - ab un que mes valga.
Petit dare per dot - cent besants de plata
y a mes lo castell - que tot plorant quaytas.

